

som ere stillede af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann), og jeg er ikke bleven overbevist om, at disse Forslag ere rigtige, ved de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Det er jo en Selvfølge, at det Beløb, som er indsat i Forslaget om en Bevilling af 15,000 Kr. til de korte Kursus, er noget, der kun kan bygges paa et Skøn om, hvor stor Trang der er til at faa Del i disse Kursus. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem, som nu havde Ordet, kan bygge sit Forslag om de 30,000 Kr. paa andet end et Skøn. Men nu tillader jeg mig at mene, at naar samtlige Medlemmer af Kommissionen vare enige om, at 15,000 Kr. var et passende Beløb, og naar Flertallet i Udvalget ligeledes er enig deri, saa er dette Skøn nok saa rigtigt og fornuftigt som det Skøn, det ærede Medlem og hans Meningsfælle have. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem og hans Meningsfælle have mere og større Kundskab til de Forhold end saavel Kommissionen som Udvalgets Flertal. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at hvis Udvalgets Flertal eller Kommissionen havde foreslaaet 30,000 Kr., saa havde det ærede Medlems Skøn ikke været 30,000 men 60,000 Kr. Det er imidlertid noget, som hører med til de Herrers Forretningsgang, og jeg skal slet ikke bebrejde dem noget for det; det er der saa meget mindre Grund til, som det sikkert hører til den Slags Ting, der ingen videre Skade gør, eftersom Befolkningens store Flertal ganske sikkert forstaaar at bedømme det for det, det er. For øvrigt skal jeg sige om dette Forslag, at det efter min Mening drejer sig om at bygge paa et jævnt og solidt Grundlag. Det drejer sig derimod ikke om at oparbejde en kunstig Stemning, som det muligvis vilde kunne lykkes at gøre, og desto lettere, jo større Beløb der blev vedtaget paa Forslaget. Jeg har ogsaa den Tro, at hvis det i Tidens Løb viser sig, som det ganske sikkert vil blive Tilfældet, at der bliver Trang til et større Beløb til Fremme af denne Sag, vil Rigsdagen nok vide at stille sig velvillig over for en Forhøjelse. Indtil

da tror jeg, som sagt, vi bør søge at gaa jævnt og roligt frem uden at komme til at arbejde i Spring, som der sikkert ingen Grund er til.

Med Hensyn til det andet Forslag, som de to ærede Medlemmer have stillet, vil jeg ogsaa fraraade det. Vi have jo i Forslagets § 4 en Bestemmelse om, at muligvis en Gang i Tiden andre end Fællesforeningerne ville kunne faa Indflydelse paa det Spørgsmaal, som her omhandles, og det synes mig at være tilstrækkeligt. For øvrigt har jeg den Tro, at der slet ikke vil blive Brug for denne Bestemmelse i Forslaget. Sagen er nemlig den, at der er den allerstørste Udsigt til et godt Samarbejde mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, og kommer et saadant Samarbejde i Stand, som det ganske sikkert vil gøre, saa falder jo Spørgsmaalet fuldstændig væk af sig selv. Ved et Samarbejde mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne vil jo opnaas det, at Husmandsforeningerne ogsaa faa Indflydelse paa det Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg skal ikke nægte, at jeg vil sætte megen Pris paa, at der kommer et saadant Samarbejde i Gang. Om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sætter lige saa stor Pris derpaa, er vel nok tvivlsomt.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke var bleven overbevist af mine Udtalelser. Det havde jeg heller ikke ventet. Jeg vilde have anset det for højst mærkeligt, om jeg skulde kunne overbevise ham. Jeg tror, han føler sig saa fuldkommen sikker i sine Meninger og Anskuelser, at det vil være meget vanskeligt at rukke derved. Han indrømmede, at det maatte bero paa et Skøn, om man skulde bevilge 15,000 Kr. eller 30,000 Kr. Deri kan han til Dels have Ret, men jeg vil dog sige, at naar man ser paa Tallet af de Ansøgere, der have meldt sig til de tidligere Bevillinger, viser det sig, at man ikke har været i Stand til at imødekomme dem alle med de meget beskedne Beløb, som der hidtil har været Tale om. Derfor synes jeg ogsaa, at, naar man vil skønne om denne Sag, bør man se paa den uhyre store Elevkreds, der her er Tale om. Det